

[Christmas Møller.]

Jeg tror ikke, det vil være rimeligt og rigtigt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gjorde det, at fremsætte nogen Bebrejdelse over, at man forsøgte at faa første Behandling af dette Forslag overmaade hurtigt; det er en Fremgangsmaade, som har været anvendt ved mangfoldige Lejligheder, naar Toldlovsforslag blev forelagt og gennemført. Jeg kunde f. Eks. nævne en Lov i Rigsdagssamlingen 1921—22; man kan om denne læse i Rigsdagsaarbogen: „Fremsat i Folketinget 25. November, første Behandling 25. November, anden Behandling 25. November, tredie Behandling 25. November. Oversendt til Landstinget. Første Behandling 25. November, anden Behandling 25. November, tredie Behandling 25. November. Loven stadfæstet 25. November 1921“ — med det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Underskrift. Og hvis man vil se i Rigsdagsaarbogen for Samlingen 1923—24, vil man læse om Loven om midlertidige Toldforhøjelser: „Fremsat i Folketinget 31. Januar, første Behandling 31. Januar, anden Behandling 1. Februar, tredie Behandling 1. Februar. Oversendt til Landstinget. Første Behandling 1. Februar, anden Behandling 1. Februar, tredie Behandling 1. Februar. Loven stadfæstet 1. Februar 1924“ — og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har paraferet den. Og saaledes kunde jeg nævne andre Tilfælde fra det ærede Medlems Virksomhed som Gennemfører af Toldlove, en Virksomhed, der i høj Grad viser, at man har skyndt sig overmaade meget. Om de Bemærkninger, der allerede nu er faldet, væsentligt af kritisk Karakter, tror jeg jo ogsaa, at man uden at gaa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup for nær kan sige, at det ærede Medlem har forbeholdt sig enhver Bedømmelse og nærmere kritisk Gennemgang til den Udvalgsbehandling, som vil komme. Jeg maa derfor paa mit Partis Vegne sige, at vi ikke kan se, der er noget ejendommeligt i, at man søgte allerede i Gaar at faa første Behandling af denne Sag.

Det er endvidere ganske klart, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Ret, naar han siger, at dette Lovforslag i høj Grad imødekommer konservative Ønsker, og det kan derfor ikke undre det ærede Medlem eller hans Parti, at det konservative Parti vil se med Velvillie paa det. Vi indtager den Stilling, at vi med Hensyn til Enkeltheder gerne vil have forskellige Spørgsmaal drøftet, men i det store og hele mener vi, det vil være rigtigt paa nærværende Tidspunkt at gennemføre et Lov-

forslag som dette, medens vi maa tilføje, at vi jo nok synes, Regeringen paa adskillige andre Omraader skulde være gaaet videre ad samme eller lignende Vej.

Det første Spørgsmaal, der melder sig her ved første Behandling, er, hvorvidt dette Lovforslag er i Overensstemmelse med Valutalovens § 7, til hvilken man til en vis Grad henviser i Bemærkningerne, og med den Betænkning, der blev afgivet i Juni Maaned i Aar ved Afslutningen af det andet Kriseforlig. Der er for mig ikke den fjerneste Tvivl om, hvad den Overenskomst, der blev sluttet mellem de to Regeringspartier og de to Oppositionspartier, gik ud paa. Med Hensyn til Tilvebringelse af Dækning af Underskuddet paa Finansloven for 1932—33 gav man fra Oppositionspartiernes Side Tilsagn om, at den skulde ske i Lighed med det første Kriseforligs Dækningsregler, det vil sige to Trediedele gennem indirekte og en Trediedel gennem direkte Beskatning, og man gav, saaledes som det klart fremgaar af Betænkningen, Udtryk for, at denne direkte Beskatning skulde lignedes paa Indkomsten, saaledes at den dog først blev opkrævet i Finansaaret 1933—34. Hvis man nu vil spørge, om de Betingelser, som Mindretallet har opstillet i Betænkningen om en Besparelspolitik, og Bestemmelserne i øvrigt med Hensyn til Valutaloven er blevet opfyldt, bliver mit Svar, at der ikke er den fjerneste Tvivl om, at Tvangsaflæveringen af fremmed Valuta er ophørt. Hvis man særlig vil fremhæve Betingelsen: en gennemført Besparelspolitik, saa tror jeg, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vil være enig med mig i, at det ogsaa vil være nødvendigt for de paagældende Partier, som nævner denne Betingelse, at pege paa vigtige og store Omraader, hvor de mener, saadanne Besparelser kan gennemføres. Hvis man derfor spørger, om Oppositionspartierne paa Grundlag af den Betænkning, der blev afgivet i Juni Maaned i Aar, ikke har en Forpligtelse, svarer jeg, at de efter min Opfattelse har en Forpligtelse til at gennemføre direkte og indirekte Skatter i Forholdet 1:2. Naar man videre spørger mig, om Regeringen har fuldkommen Hals- og Haandsret over, hvilke indirekte Skatter vi skal have, maa jeg naturligvis svare nej.

Det er ligetil, at Forslag kun kan fremgaa efter Forhandling mellem Regeringspartierne og Oppositionspartierne — saaledes forstaar jeg Overenskomsten i Henhold til Valutalovens § 7, som jo ogsaa til en vis Grad nævnes som Forudsætning for det foreliggende Lovforslag. Vi fra vor Side er